

som man ønskede, og man derfor ikke vilde overgive Statsrevisionen den, men lovede at sende den næste Aar. Dersom der ikke var andet i veien, vilde den udførlige Fremstilling, som findes i Begyndelsen af Betænkningen over Marineministeriet, ikke have foreligget Rigsdagen; men Sagen er den, at der er indført et Bogholderi under Finantsministeriet, om hvis Nytte man ikke har kunnet overtøge sig. Jeg kan ikke see rettere, end at hele dette Bogholderi er ørkesløst og aldeles overflødig. — Der er et andet Punkt, jeg maa omtale, og som jeg personlig har en særegen Opfordring til at omtale, nemlig det Spørgsmaal, der er fremdraget i Betænkningen under § 13. Jeg skal nemlig strax udtale, at de der omhandlede Erklæringer ere optagne i Statsrevisionens Betænkning paa mit Forslag, og at jeg derfor bærer det særlige Ansvar for, at de staae der. Nu har man fremhævet adskillige Betæneligheder herved. Den ærede Ordfører gjorde saaledes opmærksom paa, at da der er Tale om Avancementsforhold, kunde saadanne Erklæringers Offentliggjørelse have betænelige Følger; den kunde bevirke, at man for Fremtiden fik dem mindre usorbeholdne og mindre paalidelige, end det var ønskeligt og end man kunde faae under andre Omstændigheder, og den ærede Minister bemærkede i Overensstemmelse dermed, at naar Ministeren skulde afgjøre Spørgsmaalet om Forfremmelser, vilde det være af stor Betydning, at man havde paalidelige og sande Erklæringer at holde sig til. Jeg skal nu ikke her gaae ind paa nogen almindelig Behandling af det ofte debatterede Spørgsmaal, om man faaer de paalideligste Erklæringer, naar de holdes hemmelige, eller naar de skulle offentliggjøres. Dette store og ofte nok debatterede Spørgsmaal skal jeg slet ikke gaae ind paa; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om Erklæringer, afgivne i Anledning af Avancementsforhold; her er ikke Tale om noget Avancement, men om en Afsked. Erklæringer om Avancementsforhold troer jeg aldrig nogenstunde have foreligget Statsrevisionen, og jeg kan ikke let tænke mig hvorledes det skulde gaae til, at de kunde komme til at foreligge for den. Statsrevisionen vil

derfor heller ikke let være i nogen Fristelse for at lade saadanne Erklæringer offentliggjøres. Der er altsaa Spørgsmaal om Erklæringer, afgivne i Anledning af en Afskedigelse, og derom bemærkede den høitærede Krigsminister, at der vilde være al Grund til at behandle saadanne fortrolige Skrivelser med en høj Grad af Omsigt og Forsigtighed. Det skal jeg i Almindelighed kunne tiltræde; jeg skal fuldkommen vel kunne slutte mig til den Bestrægtning, at det vilde være mindre heldigt, om Statsrevisionen lod alle Erklæringer trykke, som paa en eller anden Maade kom til dens Kundskab; det kunde maastee være skadeligt. Men der foreligger her jo Spørgsmaal om en Afsked, der havde en Pension til Følge. Statsrevisionen kan i et Forhold som dette ikke undlade at undersøge, om Afskeden har fundet Sted under saadanne Omstændigheder, at der bør gives Bedkommende Pension. Det er en Sag, som Statsrevisionen ikke kan undlade at behandle med stor Omsig — jeg skal gjerne føie til ogsaa med Omsigt. Men det er jo ikke en almindelig Pensionsag, der her er kommen til at foreligge; det er ikke en Pensionsag, der gaaer hen for det store Publicum paa samme Maade som det store Antal Pensionsager. Med Hensyn til disse er det jo saa, at man erfarer, at den og den har faaet sin Afsked, og dermed er saa den Sag for Offentlighedens Bedkommende afsluttet. Her er der dertil Spørgsmaal om en Pensionsag, der i Publicum havde vakt den allerstørste Opsigt, havde givet Anledning til meget heftige Klager mod den Minister, som havde foretaget Afskedigelsen, og fremdeles givet Anledning til Debatter, i hvilke det i meget stærkt Udtryk kom frem, at saadanne Afskedigelser maatte demoralisere Armeen, skade Landet i Armeen, og saa fremdeles. Naar jeg minder om, hvad der saaledes er skeet, ville de vistnok Alle give mig Ret i, at her foreligger ikke en almindelig Pensionsag, men en Sag af ganske særegen Betsafsenhed. Endvidere vil jeg minde om, at det under Forhandlingerne var fremkommen, at Afskedigelsen var fremgaaet efter Indstilling af Bedkommendes Forsatte — jeg heder dette vel erindret —, og altsaa var den Hem-